

Ankestyrelsen

Ankestyrelsens principafgørelse C-7-07

Resume:

Der kunne ikke ydes hjælp til dækning af udgifter til tandbehandling efter servicelovens bestemmelse om hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse. Begrundelsen var, at bestemmelsen ikke indeholdt hjemmel til at yde hjælp til behandlingsudgifter.

Der blev bl.a. lagt vægt på sektoransvarlighedsprincippet samt på, at behandlingsudgifter efter Ankestyrelsens vurdering også omfattede udgifter til tandbehandling.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007 - § 100, stk. 1

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 100

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 96 af 5. december 2006 om
særlig støtte til voksne - pkt. 115

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en kvinde, som led af nyresvigt. Hun gik i dialyse flere gange ugentligt, mens hun afventede nyretransplantation.

Sygehuset søgte på kvindens vegne kommunen om at få hjælp til dækning af en række merudgifter som følge af hendes svigtende nyrefunktion. Der var bl.a. søgt om hjælp til dækning af udgifter til særlig tandbehandling i forbindelse med planlagt nyretransplantation. Det var i den forbindelse oplyst, at kvinden havde fået konstateret paradontose, hvor hun fik paradontal behandling hver 3. måned. Denne behandlingsfrekvens var nødvendig af hensyn til at undgå infektioner omkring tandkødet. Disse infektioner ville således kunne udvikle sig ganske betydeligt, når hendes immunforsvar svækkedes i forbindelse med transplantation.

Kommunen gav kvinden afslag på hjælp til dækning af merudgifter. Kommunen lagde vægt på, at de samlede merudgifter udgjorde mindre end 6000 kr. årligt. Kommunen havde ved beregningen ikke medtaget udgiften til tandbehandling, da kommunen vurderede, at der ikke var tale om en nødvendig merudgift. Kommunen lagde herved vægt på, at der var tale om en udgift, som ikke alene var afledt af nyresygdommen, idet omhyggelig tandpleje og dermed også flere end 2 årlige kontrolbesøg hos tandlægen var almindeligt forekommende også hos raske personer.

Det sociale nævn ændrede kommunens afgørelse og fandt, at kvinden opfyldte betingelserne i servicelovens § 100, stk. 3, om nødvendige merudgifter.

Nævnet lagde vægt på, at kvinden ifølge de lægelige oplysninger i sagen var under udredning til nyretransplantation. Hun gik til paradontalbehandling hver 3. måned. Behandlingsfrekvensen var nødvendig af hensyn til at undgå infektioner omkring tandkødet. Disse infektioner ville i tilfælde af en transplantation kunne udvikle sig ganske betydeligt, når hendes immunforsvar samtidig blev svækket.

Nævnet fandt herefter, at udgift til ekstra tandlægebehandlinger hver 3. måned var at betragte som en nødvendig merudgift.

Nævnet hjemviste herefter sagen til kommunen til udmåling af hjælp.

I kommunens klage til Ankestyrelsen var det bl.a. anført, at servicelovens § 100 efter kommunens opfattelse ikke indeholdt hjemmel til at yde hjælp til behandlingsudgifter.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om udgift til tandbehandling i form af forebyggende paradontalbehandling til nyrepatient, der afventede transplantation, kunne bevilges som merudgift efter servicelovens § 100.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at der ikke kunne ydes hjælp til dækning af udgifter til tandbehandling efter serviceloven.

Begrundelsen var, at servicelovens bestemmelse om hjælp til dækning af merudgifter ikke indeholdt hjemmel til at yde hjælp til behandlingsudgifter.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at det følger af sektoransvarlighedsprincippet, at udgifter til behandling henhører under sundhedssektoren. Dette princip sammenholdt Ankestyrelsen med Socialministeriets vejledning om særlig støtte til voksne, hvorefter der ikke kan ydes hjælp til dækning af behandlingsudgifter som en merudgift efter serviceloven.

Ankestyrelsen lagde videre vægt på, at det i afgørelsen refereret i SM C-53-06 blev fastslået, at der ikke kunne ydes hjælp til behandlingsudgifter efter servicelovens merudgiftsbestemmelse.

Ankestyrelsen lagde endelig vægt på, at behandlingsudgifter efter styrelsens vurdering også omfattede udgifter til tandbehandling.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.

År for udstedelse

2007

Dato for underskrift

01.03.2007

Offentliggørelsesdato

11.07.2013

Status: Gældende

Paragraf

§ 100

Lovområder

Serviceleven

Emner

Voksne med handicap, Merudgifter til voksne, Tandbehandling

Journalnummer J.nr.: 3500665-06

3 relaterede principmeddelelser

10.07.2013

Ankestyrelsens principafgørelse C-6-03

Opsættende virkning, Salg af ejerbolig, Køb af ejerbolig, Friværdis, Boligskift, Formandsafgørelse

Ankestyrelsen fandt ikke, at et eventuelt nettoprovenu ved salg af en hidtidig ejerbolig skulle indgå ved beregningen af hjælp til en ny ejerbolig efter servicelovens regler om hjælp til boligsift. Begrundelsen for afgørelsen var, at hjælp til bolig...

10.10.2014

Ankestyrelsens principafgørelse 54-14

Hjælpeiddel, Toilet med skylle-tørrefunktion, Boligindretning

Et toilet og et toiletsæde med skylle-tørre funktion er en boligindretning i servicelovens forstand og ikke et forbrugsgode eller et hjælpeiddel. Toilettet er ligesom et almindeligt toilet mur- og nagelfast. Toiletsædet skal monteres på toilettet og...

10.07.2013

Ankestyrelsens principafgørelse 178-12

Ekstra omkostninger, Særlige tilfælde, Kontant tilskud

I udlandsbekendtgørelsen er det udtømmende angivet, hvilke typer hjælp efter serviceloven, der kan medtages under midlertidige ophold i udlandet. De personer, der efter bekendtgørelsens § 1 har ret til at medtage ydelser under midlertidige ophold i u...

Ring: 33 41 12 00 man-tirs og tors-fre kl. 9-15. Onsdag lukket

Adresse: Ankestyrelsen, 7998 Statsservice

Mail: ast@ast.dk

Sikker mail: sikkermail@ast.dk

[Tilgængelighedserklæring](#)